

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 3. Amorem, & votum paupertatis in primitua Ecclesia extitisse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

sunt dynastæ, isti eius amici, fratres, reges; secus ac in sacerdotalibus aulis fieri consuevit, ubi Principes cum principibus, purpuri cum purpuratis, cum torquatis, & nobilitate claris tantum volunt sermones misere. Alios nobiles habuit Christus cum quibus est locutus, cum pescatoribus, cum Zachæo, Matthæo & publicanis pœnitentiis agentibus, cum lachrymante Magdalena; immo cum cæcis, & leprosis in via mendicantibus; quin & cum ipso latrone venia petente fuit sermocinatio eius. De quo Arnoldus Carnotensis, *Modò*, inquit, ultræ eloquitur, qui paulo antè ad Herodis & Pilati inquisitiones conticuit; curiositatem & fastidium tumentium hominum aspernatus; pauperes spiritu de patibulo edocet. Adeò chari sunt Seuatorii, quibus argentum non est charum.

§. III.

Amorem, & votum paupertatis in primitiva Ecclesia extitisse.

Hinc non solum Christus & Apostoli, verum etiam alij, post eos, amplexi sunt, ingenti numero, ardenti studio paupertatem. Nam in primitiva Ecclesia multi proprietatem & dominium abdicauerunt, etiam ex voto, nec quisquam eorum, qua possidebat,

A& 4.32.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

bat, aliquid suum esse dicebat, sed erant illis omnia communia. Quod sane fecerunt primi Christiani Hierosolymis dum taxat, atque ex consilio, non præcepto, ut voluerunt hæretici veteres, ab æmulatione vitæ Apostolicæ Apostolici dicti, quos, tempore D. Augustini, secutus est Pelagius, & nunc Anabaptistæ. Contra quos apertè testatur S. Paulus, & S. Ioannes, in alijs Gentium prouincijs, quibus prædicabat Paulus, Christianos, proprias opes & fundos possedisse: nam ex ijs collectas fieri, pro pauperibns Hierosolymitanis, iubebant. Interim multi fuerunt, posteris sæculis, qui heroicum illud Hierosolymitarum exemplum sequebantur. Audierunt enim à Christo & Apostolis illâ beatitudinem primo loco collocatam: *Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cœlorum.* Et quidem post sæculum martyrum (qui vtiq; & ipsi opes contempserunt, cùm & sanguinem & vitam ipsam pro Christo profuderint) quod fuit ante Constantinum Imperatorem, postea sub Constantino, in pace Ecclesiæ, successit sæculum Monachorum & Anachoretarum, quorum dux & aitesignanus fuit S. Antonius. Huius vitam à se concinnatam S. Athanasius secum Romanam

*2. Cor. 8.
& 9.
1. Ioan. 3:
17.*

S. Hiero-
nym. in
Epita-
phio S.
Marcellæ.

mam detulit; eaque multos Romanos
uites & potentes ita commouit, ut eam &
ipſi vellent imitari. Inter quos prima fuit
Marcella, teste S. Hieronymo. Quæ ut, pe-
spontaneam paupertatem, terrenarum re-
rum amore extincto, diuino rerumque ca-
lestium amori locum faceret, etiam sibi di-
ctum putauit, quod postea ad Hedibiam D.
Hieronymus in hæc verba scripsit. Ut illi
Hedibia. perfecta, & in primo stare fastigio dignitati
fac, quod fecerunt Apostoli: Vende omnia, que
habes, & da pauperibus, & sequere Saluatorem,
ut nudam solamq; crucem nuda sequareis & si-
la. Non vis esse perfecta, sed secundum visu-
nere gradum virtutis? dimitte omnia quacumq;
habes, da filiis, da propinquis. Hoc Hedibia
fuerat S. Pater, illud S. Spiritus S. Marcella
persuasit.

§. IV.

Gallicani, Alexij, Calebytæ, Paulini, Panis, &
Pammachij voluntaria paupertas.

Sub idem tempus Gallicanus Constan-
tia sponsus, & Constantini Magni genet
destinatus, ac Romanus Consul, amore
Christi Seruatoris, mundo nuncium remisit,
relictisque omnibus, ad Ostia Tiberina, ho-
spitale edificauit, in quo ipse pauper paupe-
ribus